

तवगमनं न रुचितं नानुमोदितं मेमया ते त्वया च तन्न कृतं ॥ ५ ॥ ६ ॥ अपयात् अपयात् पलायितः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ संधिक्षमं युक्तं मन्ये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ममा
गमनं मे न रुचितं तव तत्र कृतं च ते ॥ ततः प्राप्तं त्वया वीरग्रहणं शत्रुभिर्बलात् ॥ ५ ॥ मोक्षितश्चासि धर्मज्ञैः पांडवैर्न चलज्जसे ॥ प्रत्यक्षं तव गांधारे ससैन्यस्य वि
शांपते ॥ ६ ॥ सूतपुत्रोऽपयाद्भीतो गंधर्वाणां तदारणात् ॥ क्रोशतस्तव राजेन्द्र ससैन्यस्य नृपात्मज ॥ ७ ॥ दृष्टे विक्रमश्चैव पांडवानां महात्मनां ॥ कर्णस्य
च महाबाहो सूतपुत्रस्य दुर्मतेः ॥ ८ ॥ न चापि पादभाक् कर्णः पांडवानां नृपोत्तम ॥ धनुर्वेदे च शौर्ये च धर्मे वा धर्मवत्सल ॥ ९ ॥ तस्मादहं क्षमं मन्ये पांडवैस्तैर्महात्म
भिः ॥ संधिं संधिविदां श्रेष्ठकुलस्यास्य विद्वद्वये ॥ १० ॥ एवमुक्तश्च भीष्मेण धार्तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ प्रहस्य सहसाराजं निप्रतस्थे ससौबलः ॥ ११ ॥ तंतुप्रस्थितमा
ज्ञाय कर्णदुःशासनादयः ॥ अनुजग्मुर्महेश्वासा धार्तराष्ट्रं महाबलं ॥ १२ ॥ तांस्तु संप्रस्थितान् दृष्ट्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥ लज्जया व्रीडितो राजनूजगाम स्वनिवे
शनं ॥ १३ ॥ गते भीष्मे महाराज धार्तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ पुनरागम्य तं देशं मंत्रय तमं त्रिभिः ॥ १४ ॥ किमस्माकं भवेच्छ्रेयः किं कार्यं मवशिष्यते ॥ कथंच सुकृ
तं तत्स्यान्मंत्रयामोद्य यद्वितं ॥ १५ ॥ कर्ण उवाच ॥ दुर्योधन निबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ॥ भीष्मोऽस्मान्निदति सदा पांडवांश्च प्रशंसति ॥ १६ ॥ त्वद्वे
षाच्च महाबाहो ममापि द्वेषुर्महति ॥ विगर्हते च मां नित्यं त्वत्समीपे नरेश्वर ॥ १७ ॥ सोऽहं भीष्मवचस्तद्वैनमृष्यामीह भारत ॥ त्वत्समक्षं यदुक्तं च भीष्मेणामित्रक
र्षणं ॥ १८ ॥ पांडवानां यशो राजंस्तव निंदां च भारत ॥ अनुजानीहि मां राजनू सभृत्य बलवाहनं ॥ १९ ॥ जेष्यामि पृथिवीं राजन्स शैलवनकाननां ॥ जिता च
पांडवैर्भूमिश्चतुर्भिर्बलशालिभिः ॥ २० ॥ तामहं ते विजेष्यामि एक एव न संशयः ॥ संपश्यतु सुदुर्बुद्धिर्भीष्मः कुरुकुलाधमः ॥ २१ ॥ अनिघं निंदते यो हि अप्र
शंस्यं प्रशंसति ॥ स पश्यतु बलं मेघ आत्मानं तु विगर्हतु ॥ २२ ॥ अनुजानीहि मां राजनू ध्रुवो हिविजयस्तव ॥ प्रतिजानामिते सत्यं राजन्नायुधमालभे ॥ २३ ॥
तच्छ्रुत्वा तु वचो राजन् कर्णस्य भरतर्षभ ॥ प्रीत्या परमया युक्तः कर्णमाहनराधिपः ॥ २४ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे त्वं महाबलः ॥ हितेषु वर्तसे नित्यं सफलं
जन्म चाग्रमे ॥ २५ ॥ यदा च मन्यसे वीर सर्वशत्रुनिर्वहणं ॥ तदानिर्गच्छ भद्रं ते ह्यनुशाधि च मामिति ॥ २६ ॥ एवमुक्तस्तदा कर्णो धार्तराष्ट्रेण धीमता ॥ सर्वमा
ज्ञापयामास प्रायात्रिकमरिंदम ॥ २७ ॥ प्रययौ च महेश्वासो नक्षत्रेशुभदैवते ॥ शुभेति थौ मुहूर्ते च पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ २८ ॥

पिमामपि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रायात्रिकं प्रयातुं राज्ञोऽपेक्षितं शकटापणबीथ्यादि ॥ २७ ॥ २८ ॥